

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0048 van 7 maart 2012
in de zaak 1112/0037/SA/3/0022

In zake: mevrouw ■■■■■, wonende te ■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem SLOSSE
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld door neerlegging ter griffie op 5 september 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Antwerpen van 2 augustus 2011 waarbij aan de gemeente BRASSCHAAT, hierna de aanvrager, onder voorwaarde de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het rooien van 140 eiken en 88 beuken.

Het betreft percelen gelegen te ■■■■■ tussen de huisnummers ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd.

Met een beschikking van 14 november 2011 stelt de voorzitter van de Raad vast dat de voorzitter van de tweede kamer, waaraan de zaak initieel was toegewezen, zich van de zaak wenst te onthouden en wijst de zaak daarom toe aan de derde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 december 2011.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft de behandeling van de vordering tot schorsing ambtshalve verdaagd naar de zitting van 25 januari 2012 en dit gelet op een ernstige en onvoorziene verstoring van het openbaar vervoer waardoor de verzoekende partij en de verwerende partij niet tijdig op de zitting aanwezig konden zijn.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 25 januari 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht

De verzoekende en verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 23 maart 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de vergunningaanvrager bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het rooien van 140 eiken + 88 beuken”*.

Het goed is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied. Het goed is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 april 2011 tot en met 16 mei 2011, worden vijf bezwaarschriften ingediend. Eén bezwaarschrift is ondertekend door 27 personen waaronder de verzoekende partij.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 8 april 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijk erfgoed ambtenaar brengt op 28 april 2011 een gunstig advies uit.

Op 2 augustus 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG/RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

Het goed is gelegen in het woongebied volgens het vastgestelde gewestplan Antwerpen.

...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften.

HET OPENBAAR ONDERZOEK

De aanvraag werd door het college van burgemeester en schepenen van Brasschaat onderworpen aan een openbaar onderzoek.

Het vond plaats van 15-04-2011 tot 16-05-2011. Er werden vijf bezwaren ingediend. De bezwaren handelen over:

Het beslissen van het al dan niet rooien van de bomen tijdens de inspraakvergadering; het niet voorleggen van een plan van de nieuwe situatie met de heraanplanting; de hoogte van de nieuwe bomen; de objectiviteit van het boomonderzoek door de firma Krinkels en de waardevermindering van de omliggende percelen; de cultuurhistorische en milieuwaarden van de bestaande dreef; voorstel om de gezonde bomen te behouden; de draagwijdte van het schrijven van de verzekeringsmaatschappij en de brief van deze maatschappij die geen betrekking heeft op de bomen in de [REDACTED]; het milieueffect van de bomen als zuiverende natuurscapaciteit; de waardevermindering van de omliggende percelen.

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hierover ingenomen:

De weerlegging van het college wordt hierin gevolgd, nl. :

Tijdens de inspraakvergadering kon enkel beslist worden of de bomen in één keer gerood zouden worden of gefaseerd. De beslissing dat de bomen gerood zullen worden, werd reeds genomen door het college van burgemeester en schepenen van 20 december 2010. Op de inspraakvergadering werd een voorstelling gemaakt van het toekomstige straatbeeld met de drie soorten bomen die vanuit de dienst Groen en Natuur werden voorgesteld. De bomen die zullen worden heraan geplant zullen maat 16/18 hebben en krijgen een hoogte van 3 tot 3,50 meter en zullen om de 8 à 9 meter aangeplant worden. Betreft de objectiviteit van de aangestelde firma kan gesteld worden dat deze firma zich heeft toegelegd op wetenschappelijk onderzoek en is uitgegroeid tot een vooraanstaand bedrijf in boomtechnisch onderzoek, boomverzorging, standplaatsverbetering van bomen en milieuzorg. De waardevermindering van de percelen is niet relevant, aangezien er door een deskundige heraanplant uit te voeren, er op korte termijn een mooie nieuwe dreef ontstaat. Voor het gemeentebestuur primeert de veiligheid van de weggebruikers. Er wordt een voldoende grote plantmaat genomen (16/18) voor de heraanplanting zodat er op relatief korte termijn opnieuw een mooie uniforme dreef wordt gecreëerd. Het planten van kleine bomen tussen volwassen grote bomen is niet aan te raden omdat kleine bomen weinig kans krijgen omwille van concurrentie voor water, voedingsstoffen en licht. De uitheemse Amerikaanse eiken worden vervangen door inheemse zomereiken, wat op milieuvlak een zeer verantwoorde keuze is. Voor het college van burgemeester en schepenen was het schrijven van de verzekering een voldoende argument om te beslissen dat alle bomen vak [REDACTED] mogen gerood worden. Door het vervangen van de laanbomen door nieuwe bomen wordt de milieufunctie volledig hersteld. De ingediende bezwaarschriften zijn stedenbouwkundig ongegrond. Tevens wordt het vervangen van de bomen gemotiveerd in het advies d.d. 08-04-2011 van het Agentschap voor Natuur en Bos.

...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag betreft het rooien van 140 Amerikaanse eiken en 88 beuken en het vervangen van deze bomen door inheemse zomereiken. De bomen maken deel uit van een dreefbeplanting die een grote uitval kent en waarvan het overgrote deel van de resterende bomen vele gebreken omvat zodat vervanging kan overwogen worden.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende project betreft louter het rooien en vervangen van bomen zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van artikel 4.3.1 van de codex:

- *functionele inpasbaarheid*
- *mobiliteitsimpact*
- *schaal*
- *ruimtegebruik en bouwdichtheid*
- *visueel-vormelijke elementen*
- *cultuurhistorische aspecten*
- *het bodemreliëf*
- *hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen*

ALGEMENE CONCLUSIE

Het vellen van 140 eiken en 88 beuken is stedenbouwkundig aanvaardbaar mits de heraanplant gebeurt zoals opgelegd in het advies d.d. 08-04-2011 van het Agentschap voor Natuur en Bos

...

Dit is de bestreden beslissing.

De voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de bestreden beslissing werd, naast de huidige verzoekende partij, tevens ingesteld door de heer [REDACTED]. Met een arrest van 14 december 2011 (nr. A/4.8.18/2011/0087) werd het beroep van de heer [REDACTED] conform artikel 4.8.18 VCRO afgewezen als onontvankelijk.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partij is een derde belanghebbende voor wie de beroepstermijn overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO begint te lopen vanaf de dag na deze van de aanplakking. De verzoekende partij voert aan dat de bestreden beslissing werd aangeplakt op 4 augustus 2011.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij de bestreden beslissing aan de aanvrager heeft betekend met een aangetekende zending van 2 augustus 2011 en dat een mededeling, die te kennen gaf dat de bestreden beslissing werd verleend, inderdaad op 4 augustus 2011 werd aangeplakt.

Het beroep van de verzoekende partij, ingesteld op 5 september 2011 door neerlegging ter griffie van het inleidend verzoekschrift, is dan ook tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

De verzoekende partij kan in het licht van het voorgaande niet bijgetreden worden wanneer zij enerzijds kennelijk zonder meer lijkt aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat zich in de onmiddellijke nabijheid bevindt van de percelen waarop de bestreden beslissing slaat, haar op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partij te vermoeden.

Voorgaande vaststelling en het feit dat de verzoekende partij geen afzonderlijke toelichting geeft met betrekking tot het belang dat zij bij het voorliggende beroep meent te hebben, verhinderen niet dat uit het verzoekschrift kan afgeleid worden, en de Raad kan hiertoe putten uit het ganse verzoekschrift, dat de verzoekende partij de eventuele waardevermindering van haar eigendom en de aantasting van haar woon- en leefomgeving ingevolge de bestreden beslissing als nadelig ervaart.

De verzoekende partij kan naar het oordeel van de Raad dan ook aangemerkt worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep en de bevoegdheid van de Raad

In zoverre de verzoekende partij in het beschikkende gedeelte van haar verzoekschrift vraagt om *'...de bestreden stedenbouwkundige vergunning volgens de bijzondere procedure gekend onder GSA: 8.00/11008/1278.1, te vernietigen, dienvolgens, de oorspronkelijke aanvraag van het College van Burgemeester en Schepenen van de Gemeente Brasschaat, te weigeren...'*, is de Raad van oordeel dat het voorliggende beroep onontvankelijk is.

De Raad heeft als administratief rechtscollege immers enkel een vernietigingsbevoegdheid, waarbij hij in eerste instantie een legaliteitstoets zal uitvoeren en zich niet in de plaats mag stellen van de verwerende partij om tot een beoordeling van de aanvraag over te gaan.

Ook de aan de Raad toegekende opportuniteitstoets van de kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing, door de overheid, aan de goede ruimtelijke ordening (artikel 4.8.3, §2 VCRO), verleent aan de Raad niet de bevoegdheid om zelf een vergunning toe te kennen of om aan een overheid een injunctie te geven een positieve beslissing te nemen.

D. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep en wijst op een schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO. De verwerende partij stelt in dit verband dat de door de verzoekende partij opgeworpen grieven geen middelen in de zin van vermeld artikel uitmaken.

De verzoekende partij was niet aanwezig op de terechtzitting van 25 januari 2012 en heeft geen antwoord op de exceptie van de verwerende partij geformuleerd.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in een omstandige toelichting de schending van talrijke beginselen van behoorlijk bestuur en van uiteenlopende decretale bepalingen opwerpt.

De Raad is met de verwerende partij van oordeel dat niet alle door de verzoekende partij geformuleerde grieven als een middel in de zin van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO kunnen aangemerkt worden.

In toepassing van vermeld artikel mag de verzoekende partij er zich immers niet toe beperken uitsluitend aan te duiden welke regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur zij geschonden acht zonder hierbij tevens een omschrijving te geven van de wijze waarop de bestreden beslissing vermeldde regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur schendt.

Bij uitbreiding dient de Raad trouwens vast te stellen dat het merendeel van de grieven van de verzoekende partij kennelijk eerder moet worden opgevat als een kritiek op de beslissing van (het college van burgemeester en schepenen van) de gemeente Brasschaat om de kwestieuze bomen te rooien en hiertoe een stedenbouwkundige vergunning aan te vragen, veeleer dan dat vermelde grieven de wettigheid van de bestreden beslissing ter discussie stellen.

2.

Onverminderd voorgaande vaststellingen is de Raad niettemin van oordeel dat het voorliggende verzoekschrift minstens één ontvankelijk middel in de zin van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO bevat en dat deze vaststelling kan volstaan om tot de ontvankelijkheid van het beroep conform vermeld bepaling te kunnen besluiten.

De Raad weerhoudt in dit verband minstens de door de verzoekende partij ingeroepen schending van de artikelen 4.3.1, §1 en §2 VCRO en 1.1.4 VCRO als een middel in de zin van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO. De Raad begrijpt vermelde schending als een voldoende duidelijke en door de verwerende partij desgevallend weerlegbare kritiek op de zorgvuldigheid waarmee de verwerende partij de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening heeft beoordeeld. De vraag of deze door de verzoekende partij ingeroepen schending ook gegrond is, is in de huidige stand van de procedure en gelet op hetgeen hierna in onderdeel V.A en B van huidig arrest wordt vastgesteld, niet aan de orde.

De exceptie, in zoverre de onontvankelijkheid van het beroep wegens het ontbreken van een middel in de zin van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO wordt gesuggereerd, kan dan ook niet aangenomen worden.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verwerende partij stelt in haar nota van 27 oktober 2011 betreffende de gevorderde schorsing dat het verzoek tot schorsing zonder voorwerp is geworden. aangezien ‘...*alle bedoelde bomen werden gerooid en dat aldus de vergunning volledig werd uitgevoerd...*’. De verwerende partij verwijst hiertoe naar de eindstaat van de werken en naar foto’s die de verzoekende partij naderhand aan de Raad heeft bezorgd en die de beweringen van de verwerende partij lijken te bevestigen.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

2.

Nog los van de vraag of de door de verzoekende partij ingeroepen nadelen voldoende ernst vertonen en tevens als moeilijk te herstellen kunnen aangemerkt worden, stelt de Raad vast dat

de nadelen die de verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert niet meer kunnen worden voorkomen door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De Raad dient bijgevolg noodzakelijk tot de vaststelling komen dat de voorliggende vordering tot schorsing, gelet op de volledige uitvoering van de werken, zonder meer doelloos is geworden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is enkel ontvankelijk in zoverre de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing wordt nagestreefd.

2. De vordering tot schorsing wordt verworpen.

3. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/00037/SA/1/0022.

4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 maart 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER